

А на тебе завѣтъ ще направя:
Хубоостъта си варди и подържай!
Едничка тя ти е останала.

ГУГА.

И права си. Ти си умна, бабо,
Послушай! Да ти ми съвѣтъ, че страдамъ
Робиня бѣхъ. Сега съмъ освободна.
Крива ли съмъ, че наидохъ Дамяна.
За него азъ: да е жененъ, съ дѣте
Дума небѣхъ отъ никого чула.....
Пѣсенъта му първо ме увлече.....
Тогасъ защо да съмъ азъ виновна?
/ Задъхва се и проронва сълзи/

МАГ.

Разправи си болката азъ олушамъ.

ГУГА.

Кавалтъ му изпърво плени ме.
Кога послѣ погледа му орешнахъ -
Безсилна бѣхъ въ себе да се боря....
За първи пътъ отихъ, че обичамъ
И замиолихъ да премахна змея.....
Дамянъ ми е и сила и радостъ;
Дамяна ми е животъ и утѣха;
Дамянъ ми е начало и края!
И сега ти да ми го отнемешъ -
Живота ми пустиня ще бжде.

МАГ. / преочна я/

А на Вела - неговата булка,
На дѣтето - неговата рожба,
Ти знаешъ ли, що е на душа йкъ!

ГУГА.

Че азъ него на сила докарахъ
Сърдцето му съ добро спечелихъ

МАГ.

Незабравяй общинското право
В на тази, що първа го има

ГУГА. / негодующа/

Не! когато двѣ жени обичатъ
Едного - то мжжътъ има право
Да посочи коя предпочита.

МАГ.

Добре тогасъ: да чуемъ и него

ГУГА.

Излишно е, щомъ ъ/къ/ то е при мене,
А пъкъ нея е оставилъ въ село.

МАГ.

И предъ мене нека да го каже.

ГУГА.

И ако то.....

МАГ. / хитро/

Нека то да бжде!

ГУГА./ плесва ръце/-/ явява се прислужницата/

Намѣрете въ градината госта!

/ прислужницата излиза/

/ въ това време се чува гълчъ отъ къмъ портитъ/

ГУГА./ надничайки/

Какви сж пъкъ тия влѣхли старци!
Ко е съ соня! ко е колець нарамилъ....

МАГ. / лукаво/

Старейшитъ отъ нашето село.
Тѣ тръгнаха оноци преди мене